

[Fischer]

med henvisning til nogle enkeltsager, hvor borgerne har følt, at de ikke har fået nødvendig hjælp. Da befolkningen må kunne føle tryk ved denne vigtige del af lægers arbejde, finder spørgeren det ønskeligt, at ministeren ved besvarelsen oplyser omfanget af det årlige antal klager over vagtlægeordningen og oplyser, om han finder anledning til at overveje ændringer i de gældende bestemmelser for, hvorledes vagtlæger bør udføre deres arbejde.

Svar (16/4 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Klager over lægers lægefaglige virksomhed, hvad enten disse er vagtlæger, sygehuslæger eller andet, behandles af sundhedsstyrelsen som led i styrelsens almindelige tilsyn med sundhedspersonalet. Klager f.eks. over lægens opførsel, betaling og lignende afgøres af de klageorganer, der er etableret i henhold til overenskomsterne mellem sygesikringens forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation.

Om antallet af klagesager behandlet af sundhedsstyrelsen i de seneste år kan oplyses følgende:

I 1981 færdigbehandlede 409 sager, heraf 55 vedrørende vagtlæger (ca. 13 pct.).

I 1982 færdigbehandlede 514 sager, heraf 50 vedrørende vagtlæger (ca. 10 pct.).

I 1983 færdigbehandlede 443 sager, heraf 71 vedrørende vagtlæger (ca. 16 pct.).

I 1984 færdigbehandlede 546 sager, heraf 69 vedrørende vagtlæger (ca. 13 pct.).

Der foreligger ikke nogen opdeling for klager over vagtlæger for 1985, men en stikprøve synes at tyde på, at tallet er stigende i forhold til 1984. I de indgivne klager mod vagtlæger har sundhedsstyrelsen i de nævnte fire år i øvrigt statueret fejl i henholdsvis ca. 21 pct., ca. 3 pct., ca. 18 pct. og ca. 29 pct. af tilfældene. Til sammenligning kan nævnes, at der for samtlige lægeklagesager i den samme periode blev statueret fejl i ca. 12 pct., ca. 12 pct., ca. 22 pct. og ca. 18 pct. af tilfældene.

Udviklingen i antallet af lægevagtklager sammenholdt med det samlede antal klager har procentvis ikke vist så store udsving, at det giver anledning til særlig bekymring. Det må erkendes, at klagetallet generelt er stigende, hvilket formentlig hænger sammen med den større åbenhed i sundhedsvæsenet og

patienternes større bevidsthed om egne rettigheder.

Det må samtidig erkendes, at der noget hyppigere statueres fejl hos vagtlæger end hos andre læger (i ca. 30 pct. af tilfældene mod ca. 20 pct. for andre læger). I den nævnte størrelsesorden finder jeg dog ikke dette unaturligt, når henses til, at vagtlæger generelt må betragtes som mere udsatte for at begå fejl i den specielle situation, de ofte befinder sig i, med sparsomme oplysninger om patienten og dennes tilstand samt dårlige undersøgelses- og observationsmuligheder. Antallet af lægevagtklager skal hertil sammenholdes med, at der alene i Københavnsområdet er over 300.000 vagtlægebesøg om året.

Reglerne om vagtlægeordningen fastsættes i overenskomsten mellem sygesikringens forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation.

Det er vigtigt, at de for ordningen umiddelbart ansvarlige parter løbende orienteres om de skridt, der fra sundhedsstyrelsens side tages imod bl.a. vagtlæger. Sundhedsstyrelsen har for nylig meddelt amtskommunerne, at styrelsen bl.a. inden for sygesikringsområdet vil orientere kommunerne i sager om medicinalpersoner, herunder vagtlæger, hvor disse har modtaget påtale, samt i de sager, hvor sundhedsstyrelsen i øvrigt finder, at sagen på grund af sin karakter bør komme til amtskommunens kendskab. Der er hermed givet amtskommunerne en god mulighed for løbende at følge vagtlægeordningerne og, hvis udviklingen gør det nødvendigt, at overveje ændringer heri.

Jeg finder på denne baggrund ikke anledning til at iværksætte særlige undersøgelser eller lignende vedrørende lægevagten.

Supplerende besvarelse af skriftligt besvaret spørgsmål:

Ad spm. nr. S 851

Første næstformand (Knud Østergaard):

Fra industriministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af medlem af folketinget Tommy Dinesen (SF) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og det foreløbige svar er optrykt foran, sp. 9361, var sålydende: